

Un Projecte sobre l'Atenció Precoç a Anantapur (Índia)

El 15 de juny passat empeníem el vol tres professionals de Barcelona cap a Anantapur: Engracia Cazorla, fisioterapeuta del nostre Hospital de Sant Joan de Déu, Remei Tarragó, metge psiquiatra de l'Hospital de Sant Pau i de la Fundació E. Torras de Beà, i Mercè Leonhardt, psicòloga col·laboradora de l'Hospital de Sant Joan de Déu.

El motiu era seguir el Projecte d'Atenció Precoç iniciat el mes de Març per la Mercè i que ara, amb quasi 100 bebès i petits amb discapacitats detectats en un curt període, dos mesos i mig, calia oferir als responsables eines d'atenció i tractament.

Vam arribar a Anantapur dimarts i divendres, de matinada, moria Vicenç Ferrer. En aquests dies tan intensos i tan emotius, va quedar, com es natural, aturat el Projecte, però si vam compartir amb la població índia l'acomiadament d'un home carismàtic que va donar la seva vida als Dalits (intocables), que va lluitar pels seus drets i per millorar la seva vida a través de l'educació, la sanitat i, en definitiva, per unes condicions més dignes, més humanes.

El 24 de juny vam començar a impartir el primer dels set cursos que es van donar. Tres cursos d'iniciació sobre la discapacitat, seguits per dos més donats a "especialistes" (educadors de camp o d'escoles especials que havien assistit al primer curs de març). Aquest training estava format per un component teòric i un altre de pràctic. Aquest últim consistia en el treball directe d'Atenció Precoç amb bebès i petits afectats per diferents discapacitats i el posterior comentari amb els estudiants, sobre allò que s'havia observat i treballat amb els nens.

Uns últims dos cursos van ser donats pels mateixos « especialistes », als que nosaltres afegíem algun comentari i el treball pràctic amb nens afectats.

Tanmateix, també es va treballar en les UCIs de prematurs dels hospitals de Bathalapalli i de Kaliandur. L'Engracia va mostrar durant dos dies com es podien millorar les postures dels nens prematurs construint uns "nius" de roba contenidors del cos del bebè i ajudant a les infermeres a anar incorporant aquest aprenentatge al seu treball hospitalari.

El treball d'Atenció Precoç està iniciat, però atesa la poca preparació dels especialistes cal una formació important i continuada per arribar a què ells mateixos puguin portar a terme aquest treball de forma competent. Per tant, la Mercè amb el grup organitzador d'Anantapur ja estan preparant una futura tercera fase en que es seguirà el treball de formació i d'atenció als especialistes i poder fer una atenció Precoç com es mereixen.

Ha estat una experiència molt gratificant tant a nivell personal com professional. Conèixer-la i viure la capacitat de donar i rebre lliurement es un luxe que no tenim habitualment a la nostra societat, compartir la nostra experiència amb la seva bona predisposició i organització (dintre dels marges d'un altra realitat) ha estat fàcil i espero que doni bon fruit. Com diria Vicenç Ferrer "s'ha d'actuar", La Caritat es Amor y Amar es donar-se a l'altre; donar allò que primer t'ha estat donat a tu no et buida si no tot el contrari t'omple be la motxilla per continuar fen Camí.
Endavant tots! Animat! Posant-hi! .